

[Aksel Møller.]

Forudsætningen fra den højtærede Finansministers Side for at lade de 200 Mill. Kr.s Skatteforhøjelse vente, er, at der fra alle Sider i Udvalget er udtalt Vilje til Realitetsforhandling, en Realitetsforhandling, der skal finde Sted under det fortsatte Arbejde med disse Problemer. Paa mit Partis Vegne benytter jeg Lejligheden til at bekræfte, at en saadan Vilje er til Stede hos os. Vor Forudsætning er den, at den høje Regering kan vise os, at der er en Metode i den tilsyneladende Galskab. Vi venter at faa Lejlighed til at drøfte hele den almindelige økonomiske Politikk med Regeringen.

Om kun 2 smaa Maaneder løber Tilskudsordningerne ud, og vi maa forinden have klart for os, om Regeringen vil blive ved med at ride paa 3 Maaneders Veksler, der tilmed er in blanco Veksler. Hvis dette fortsat er Hensigten, melder vi fra. Hvis man derimod fra den høje Regerings Side vil tage Reb i Sejlene, skal den ikke komme til at savne vor Bistand til at gennemføre Foranstaltninger, der er egnede til at løse vore Problemer. Maalet er jo paa een Gang at bekæmpe Inflationstendenserne og samtidig fremme Landets Produktionsevne og Arbejdsvilje. Jeg er glad over, at den højtærede Finansminister efter den Tale at dømme, han forleden Dag holdt her i Tinget, synes at møde til disse Forhandlinger uden forudfattede dogmatiske Synspunkter.

Men paa eet Omraade har mit Parti ikke kunnet følge Flertallet. Vi kan ikke anerkende, at man i Dag kan vedtage Udskrivningslovens Afsnit C om Skat paa kooperative Virksomheder, uden at dette sker med en vidtgaaende Ændring. Hvis nu Forløbet havde været fuldstændig normalt, det vil sige, hvis Regeringen var kommet med Udskrivningsloven noget tidligere, end den kom med den, og hvis der ikke til denne Udskrivningslov havde været føjet et Forslag om betydelige Skatteforhøjelser, saa vilde vi naturligvis uden Vanskeligheder og uden at noget Medlem i det høje Ting vilde kunne rette Bebrejdelser imod os derfor, kunne have stillet Forslag, saaledes som vi i Dag har gjort det ved vore Ændringsforslag til Lovforslaget om Beskatning af de kooperative Virksomheder, alt i Overensstemmelse med den normale Gang. Nu derimod synes der at være en Tendens til, at man paa Forhaand vil afvise at gennemføre disse berettigede Krav om højere Skatter paa de kooperative Virksomheder med en Henviisning til det fortsatte Arbejde i Udvalget. Vi har imidlertid saa mange Gange set denne Sag træneret, evig udsat,

altid underkastet nye Undersøgelser. Det forekommer os derfor, at Taalmodigheden maa være udtømt, og at det nu bliver nødvendigt at tage Stilling.

Vi har dog i de Ændringsforslag, vi har stillet, foretaget en Afgivelse fra, hvad vi stillede Forslag om her i Tinget paa dette Omraade, idet vi ikke ønsker Forslaget om en Forhøjelse af Beskatningen af Brugsforeningerne til Kommunerne frem til Afstemning ved denne Lejlighed, men udelukkende, saaledes som det vil fremgaa af Betænkningen og Ændringsforslagene, beder det høje Ting om at beskæftige sig med Forslaget om Forhøjelse af Beskatningen af de kooperative Virksomheder til Staten. Det vil til Beroligelse for dem, der synes, at vi, da vi stillede vore oprindelige Skatteforslag for Skatteaaret 1948—49, beskattede for højt, naar vi i alt naaede op paa 35 pCt. af Indkomsten, kunne oplyses, at Vedtagelsen af vore Ændringsforslag i Dag kun betyder 30 pCt. af Indkomsten og endda mindre, hvis man vedtager Bestemmelsen om, at vi giver Brugsforeningerne Ret til at trække denne Skat fra i kommende Skatteopgørelser; i saa Fald vil den faktiske Forhøjelse af Skatten blive væsentlig mindre, nemlig kun ca. 25 pCt.

Det er klart, at Opretholdelsen af vort Lovforslag kræver en Begrundelse, der ikke blot er holdt i Almindelighed. Vi ønsker og jeg ønsker ved denne Lejlighed at begrunde, hvorfor vi nu mener det nødvendigt at fastholde, at dette høje Ting maa præsenteres for det Ansvar, som det er fortsat at begunstige Andelsvirksomhederne i skattemæssig Henseende. Et enkelt Eksempel vil tjene til at belyse Ansvarets Karakter og Sagens faktiske Omfang. Jydsk Andels-Foderstofforretning indtjente i 1944—45 en Bruttofortjeneste paa 2,6 Mill. Kr. Foreningens Nettofortjeneste var 569 669 Kr. 66 Øre. Heraf betaltes 530 Kr. i Skat, siger og skriver Femhundrede og tretti. Dette Resultat burde da vel kunne raabe selv de døveste op. Der gælder ingen Undskyldning i dette Tilfælde med en Henviisning til, at disse Penge er indtjent paa samme Maade, som de fattige Vævere i Rochdale indtjente Penge eller sparede dem paa deres Leveomkostninger. Her er ikke Tale om, at Pengene er tjent ved et Fællesindkøb af de mest paatrængende nødvendige Varer til Livets Ophold. Her er Tale om en Mammutforretning, som modtager store Indtægter af den danske Stat hvert eneste Aar. Af det Bruttooverskud, jeg har nævnt, stammer 550 000 Kr. fra Lagerleje fra Statens Kornkontor, 205 000 Kr. fra Tørring og